

Briselē, 2019. gada 7. jūnijā
(OR. en, it, de)

**Starpiestāžu lieta:
2018/0105(COD)**

9313/19
ADD 1 REV 2

CODEC 1080
ENFOPOL 245
JAI 521
EF 194

"I/A" PUNKTA PIEZĪME

Sūtītājs:	Padomes Ģenerālsekretariāts
Saņēmējs:	Pastāvīgo pārstāvju komiteja / Padome
Temats:	Projekts – EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA, ar ko paredz noteikumus, lai atvieglotu finanšu un citas informācijas izmantošanu noteiktu noziedzīgu nodarījumu novēršanai, atklāšanai, izmeklēšanai vai kriminālvajāšanai par tiem un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 2000/642/TI (pirmais lasījums) – leģislatīvā akta pieņemšana – paziņojumi

Itālijas paziņojums

Itālija piekrīt direktīvas projekta mērķim attiecībā uz finanšu informācijas izmantošanu ne tikai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas nolūkos, bet arī saistībā ar citiem smagiem noziegumiem.

Neskatoties uz to, ka galīgajā tekstā ir ņemtas vērā dažas mūsu piezīmes un apsvērumos ir norādīts, ka akta īstenošanas posmos ir jāņem vērā raksturs, uzdevumi un prerogatīvas, kas nostiprinātas valsts tiesību aktos, Itālija atkārtoti pauž bažas par īpašu pienākumu noteikšanu dalībvalstīm.

Visu sarunu laikā Itālija ir paudusi, ka dod priekšroku lielākai elastībai direktīvas noteikumu īstenošanā.

Vācijas paziņojums

Vācija kopumā atbalsta direktīvas projekta mērķi uzlabot finanšu ziņu vākšanas vienību (*FIU*) un to publisko iestāžu piekļuvi informācijai, kuras ir atbildīgas par atklāšanu, izmeklēšanu vai kriminālvajāšanu, pastiprināt sadarbību starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm un, vispārīgāk, stiprināt finanšu izmeklēšanu. Tomēr Vācijai ir būtiskas iebildes par atsevišķiem noteikumiem kompromisa tekstā, jo īpaši par "tiesībaizsardzības informācijas" definīciju 2. panta 6. punktā un noteikumiem 9. un 10. pantā, un 22. apsvērumu, kuri neietilpa Padomes pilnvarās sarunām dialogā, par ko vienojās 2018. gada 21. novembrī. Pašreizējais kompromisa teksts, mūsuprāt, ir ieviesis būtiskas pārmaiņas, kas nāk par sliktu, salīdzinot ar Padomei piešķirtajām pilnvarām un daļēji arī salīdzinot ar Komisijas priekšlikumu.

Vācijai ir ļoti svarīgi, lai atsevišķām iestādēm nebūtu nekādas iespējas apiet datu vākšanas prasības. Tomēr tagad tas ir risks, jo "tiesībaizsardzības informācijas" definīcija 2. panta 6. punkta ii) apakšpunktā ietver datus un informāciju, kas pieprasījuma saņēmējai iestādei vispirms būtu jāsavāc. Tomēr direktīvas projekta redakcijā nav pievērsta uzmanība tam, vai pieprasījuma iesniedzējai iestādei pašai būtu jāauts šādus datus tiešā veidā vākt.

9. pants ietver noteikumu par Savienības mēroga informācijas apmaiņu starp *FIU*, un tas neatbilst Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīvai [Direktīvai (ES) 2015/849] un jo īpaši tās 32. un 53. pantam. Padomes Juridiskais dienests jau ir paudis bažas par pretrunām starp 9. pantu un Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīvu rakstiskā atzinumā par Komisijas priekšlikumu (ar 2018. gada 12. oktobri datēts atzinums, ST 13100/18). Pašreizējais noteikums 9. pantā nenovērš minētās pretrunas. Tas paredz konkrētas prasības informācijas apmaiņai starp *FIU*, kuras pārsniedz to uzdevumu apjomu, kas definēts Savienības tiesību aktos, un tādējādi traucē dalībvalstu brīvībai veidot savas attiecīgās valsts *FIU* saskaņā ar savu tiesību sistēmu. Turklāt šis noteikums paredz dažas konkrētas prasības attiecībā uz informācijas apmaiņu saistībā ar terorismu vai organizēto noziedzību, neraugoties uz to, ka Savienības tiesību akti – gan Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīvā, gan šajā direktīvā – nesniedz skaidru definīciju šiem jēdzieniem, nesniedz nekādu pamatu piešķirt *FIU* pilnvaras nolūkā apkarot šādus noziegumus vai nenošķir šo informācijas apmaiņu no citiem instrumentiem, kas saistīti ar policijas un tiesu informācijas apmaiņu.

10. pantā ir paredzēta datu apmaiņa starp dažādu dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kuras saskaņā ar 3. panta 2. punktu ir norīkojusi attiecīgā dalībvalsts. Tādējādi 3. panta 2. punkts piešķir dalībvalstīm plašu rīcības brīvību attiecībā uz šo iestāžu norīkošanu, kuras var pat norīkot decentralizētā reģionālā līmenī un kurām var būt ļoti atšķirīgi uzdevumi, vienlaikus prasot dalībvalstīm četru mēnešu laikā pēc pārejas perioda beigām paziņot par savām iestādēm. Turpretim 10. pantā ir noteikts, ka dalībvalstīm vēl pirms transponēšanas perioda beigām ir jāparedz noteikums par Savienības mēroga apmaiņu starp iestādēm, kuras vēl tikai tiks norīkotas. Tādējādi dalībvalstīm būtu juridiski saistošā veidā jāīsteno informācijas apmaiņa sensitīvā finanšu informācijas jomā, bet svarīgu lēmumu pieņemšanā jāpaļaujas uz to, kā citas dalībvalstis (turpmāk) izmantos savu rīcības brīvību.

Konkrēti atsaucoties uz "ES *FIU*" kā uz "koordinācijas un atbalsta mehānismu" piemēru, 22. apsvērums novirzās no novērtēšanas uzdevuma, kas aprakstīts Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas direktīvas 65. pantā un kas vēl nav īstenots.

Turklāt kompromisa tekstā ietvertie konkrētie datu aizsardzības noteikumi nešķiet sistemātiski saskaņoti, jo ir jāpiemēro kā Direktīva (ES) 2016/679, tā arī Direktīva (ES) 2016/680.

Iepriekšminētie trūkumi apgrūtina dalībvalstu pilnīgu, pareizu un juridiski noteiktu direktīvas prasību transponēšanu. Tāpēc Vācija izdara atrunas un nevar piekrist pašreizējam direktīvas projekta kompromisa tekstam.
